

A LEGOLCSÓBB MAGYAR ELCZLAP. — FELELŐS SZERKESZTŐJE: A ZÖLD ÖRDÖG.

Kiadó tulajdonos:
BARTALITS IMRE.

MEGJELENIK HAVONKÉNT KÉTSZER,
a hó 1-jén és 16-án.

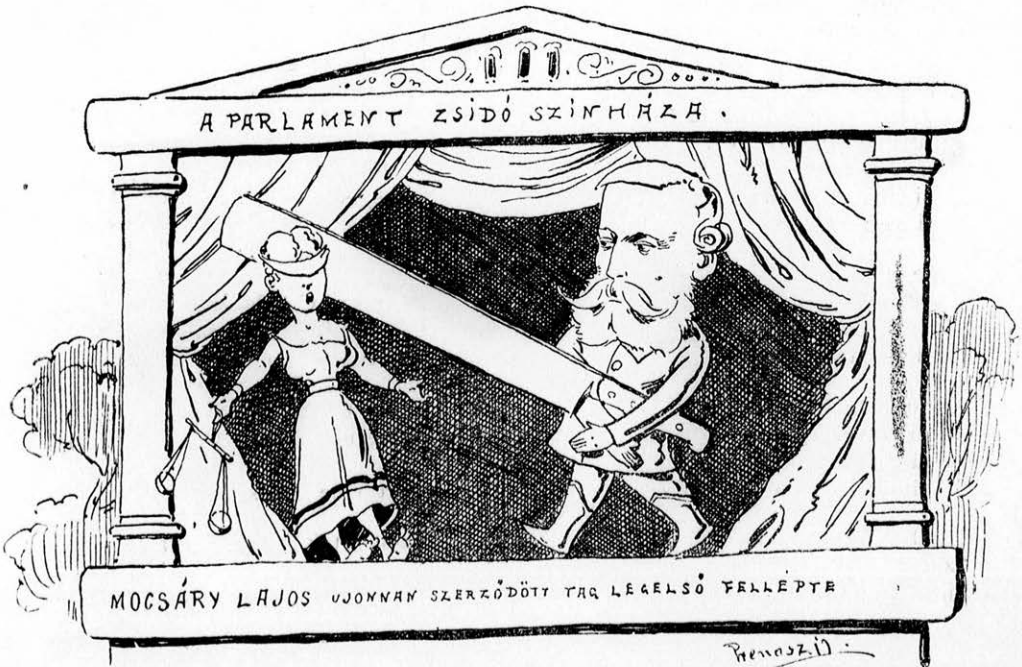
Szerkesztőség és kiadóhivatal:

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 2 ft.
Fél évre 1 ft.
Egyen szám ára 10 kr.

BUDAPEST,
VIII. Eszterházy-utca 12. sz.

HIRHEDT SAKTEREK ARCZKÉPEI.

VII.

MOCSÁRY LAJOS.

(Képpel az első oldalon.)

A sakter elnök. Világért sem tettük volna fel róla, hogy ilyesmire vállalkozzék. Nemesebb érzésű, okosabb és jóralóbb magyar hazafinak tartottuk valamennyi zsidó érdekekért lelkesülő képviselőnél. Sajnosan csalódtunk benne. Kiábrándított valamennyiünket a politikai hitvallása felől magunknak alkotott kedvező véleményből, legutóbbi fellépte a sakterképviselők mellett, midőn indítványozá az országgyűlésen, hogy mindazok, a kik csak egy zsidópárti jakhez képviselőcskét inzultálni merészelnék, egy mult századbeli törvény szerint azonnal kegyetlenül kivégeztessenek. Így a czeglédi jóraló magyar népet egytől egyig karóba húzatta, Clairt és Szemneczet pedig kerékbe törötte volna, ha ugyan az állam hatalmat csak egy percze is a kezébe kaparinthatta volna. Melyik magyar az, a ki ilyen embert óhajtana valamikor kormányra juttatni? S melyik magyar az, a ki rá merje a szavazatát ezentul adni? Le vele örökre, az ilyen emberekkel! Nem kérünk belőle többé. Mocsáry törvénye szerint még a szüzeinkre is könnyen ráfoghathának a sakterek évenként husvét körül, hogy inzultálták őket, s rakásra metszhetnék büntetlenül valamennyiének a nyakát. Mocsáry Lajos kimutatta, hogy egészen a zsidó érdekek embere, azoknak szolgál és így nem független többé, nem szolgálhatja

szepülőtlenül a függetlenségi eszméket. Beszélhet akármit, verheti százmázsás argumentumokkal a mellét, hogy tiszta negyvenyolczas, s hogy a függetlenségért küzd, beszéde mind csak pusztá frázis, mert mihelyt megjelenik egy ökölnyi zsidócska a láthatáron, már elhomályosulnak az eszméi, elveszti önállóságát rá-mordul a jordán, s érdeke mellett harczolni glédába állítja, megüti a dobot, s ő masirozik, nincs többé függetlensége, rendelkezik a jordán vele. A jordánok számára pedig a keresztény magyar ember ne válasszon be többé képviselőket a törvényhozó testületébe, mert bizony, bizony megfogja egykor banni! Mocsáry Lajost, a sakterelnököt képünk azon működése közben tünteti fel, a midőn a magyar igazság szolgáltatás istenasszonyának készül vérért venni, megfeledezve arról, hogy létezik már szentesített magyar büntető törvénykönyv, melyet szintén le kellene előbb sakterolni, hogy kívánsága szerint teljesen czélt érjen. Hja, a zsidókba már annyira szerelmes, hogy a szerelem vakká teszi, s nem lát tovább az orránál. Szük látkörű, gyenge felfogású s még gyengébb politikai önállóságu emberke biz ő, a kinek ha Halas város utilaput köt a talpára, aligha hoz fel jövőre egy uj mandátumot.

A botrányok kútforrása.

Közelgett a zsidó husvét,
Sokan félték tőle,
Mert hiányzott saktereknek
Az engesztelője.

Hónapokig jártak-keltek,
Százfelé is érte,
De hijában, csak nem akadt
Senki sem a lépre.

Merre menjünk? Mit csináljunk?
Kérdezték egymástól.
Hátha kapunk valamit a
Híres jordán párttól?

Folyamodtak Ugronékhoz:
Sakterek vezéri!
Nélkületek a zsidóság
Czélját sosem éri.

Csináljátok meg minekünk,
Azt a mulatságot;
Kinozzátok valahol meg
Az ártatlanságot.

Hisz ha csupán az kell nektek,
Csinálunk mi olyat;
Ez a hecc is, hogy ha kell, hát
Hétországgra szólhat.

Ártatlanok kerülnek majd
Börtön fenekére;
S mégis minden bajt azoknak
Lobbantunk szemére.

Igy szülemlett meg előre
A kravall Czeglédén,
Provokálták azt a sakter
Képviselők szépen.

Igy kezdődött Clair és Szemnecz
Vérig ingerlése;
S mindenütt csak ártatlannak
Tört bele a kése.

Czélt értek a nagy jordánok,
és a sakter liga;
Henczegnek, míg a jó nép mind
El nem továbbítja!

Legújabb törvényeink.

Ha egy sakter törrel támadja meg a keresztényt, ennek sem revolverrel, sem semmiféle fegyverrel magát védelmeznie nem szabad, mert különben köterbe kerül. Solymosi Eszter is csupán azért menekült meg a bizonyos elzárástól, mert festékes kendőnél egyébbel nem védelmezhetette magát.

Ha a sakter inzultál keresztényt, mehet a keresztény Kanabokába panaszolkodni, senki se fogja fel az ügyét, mert hát az egészen privát dolog; ha azonban saktert inzultál keresztény, akkor az nagyobb bűn az országháborításnál, mert minden irtalom nélkül előre, kihallgatás nélkül elzáratik, s nincs erő és hatalom, mely egyhamar a börtönből kibírja szabadtítani.

Mindezen törvények pedig hozattak azért, hogy napnál fényesebben láthassa mindenki, miszerint a zsidók velünk teljesen egyenjogúsítottak. Ez a valódi magyar jogegyenlőség!

— — — — —

Ganzléber Rebeka az új Regina leányával.

— The leány! Csinosítsd khi magadat, akharom, hogy szépen nézzél khi, elbájolj, elcsábíts mindenkit.

— Miért anyám?

— Azért, csópán azért, mert itt van a világ legelső bárója, a barón von Rojtschild.

— Hiszen már a multkor azt mondtad nekem, hogy a mágnásokra ne adjunk semmit, mert nincs polgári hizasság.

— Igaz, hogy mondtam, de ez az egyetlen barón khivételt khépez, mert ez: egy a mi népünk ből.

— Mit tesz az anyám?

— Azt, hogy nem holmi tréfi, a mitől a zsidó leányoknak irtóznok kell, hanem valóságos kóser barón, sakter bicsakkal khitöröstölve.

— Hát mit tegyek magamnak, hogy kedved szerint nézek khi?

— Megállj csak! Gondolok khi valami khölönös feltönséget. Hogy okvetlen megakadjon rajtad a szemem.

— Fölteszem a hamis gyémánt nyakéckemet.

— Thü! Mit gondolsz? Az istenért föl ne tessed. Hiszen azt megismerné. Jobban ért a gyémántokhoz valamennyiünkül.

— A thalmi arany karpereczimet.

— Ne is beszélj nekem ilyesmiket. Khi merne thalmi arannyal Rojtschildot fogni?

— Fölveszem az antik moár ruhámat.

— Azt sem; mert antiknak ugyan elég antik, de moárnak nem tiszta selyem.

— Akkor hát mit csináljak?

— Thodod mit? Barón Róthschild egy hires bunkár, ki csópán drága értékpapirokkal handlérozik. Hogy tehát fólthónjel előlthe, két arany rente papirost thözöl a melledre, a bajadba fonunk vagy nyolcz darab vöröskereszt sorsjegyet, a derekadra pedig khötünk egy prolongirozott válthót.

— És aztán hol találkozok veled?

— Az ötvösmű kiállításán.

— El lesz az ott foglalva nagyon, a sok mindentéle nézni valóval.

— Majd oda forakodunk melléje.

— Igen, de hátha akkor sem néz majd reám?

— Akkor kühögni fogsz erősen, hogy arra tekintsen.

— Azt fogja gondolni, hogy más kühögött.

— Igaz, valami olyasmit khöllene kitalálnom, a mi ellenállhatlanul feléd irányozza a figyelmét, sőt mi több, kutatni késztesse, hogy ki az, a ki az ő kíváncsiságát felköltötte?

— Kűhögés helyett talán krakognék?

— Nem, nem, az nem egészen chic! Thodod mit? Lakjál jól foghagymával, s mikor ott leszel a khözélemben, bizonyára fõrhészni fogja, hogy a khözélemben khi az a bűdös?

Zimándyhoz:

Adjon isten a magyarnak
Sok ily derék papot!

Fizzelettel emelünk mind
Élõted halapot.

Mérges nagyúri hang előtt
Meg nem juházodát.

Ma már mögötted egy egész
Keresztény tábor áll!

Lúdmáj szeletek.

Miért zárták be előre még a vizsgálat előtt
Clairt és Szemneczet?

Azért, mert vizsgálat után már úgy sem tehet-
ték volna velök.

Hát már a tanut is becsukják?

No, azt csak azért tették, hogy máskor a sak-
terüzelmek ellenében ne akadjon egy könnyen tanú!

Hirlik, hogy a főügyesség a nyiregyházi viz-
sgáló bíró ellen fegyelmi eljárást indított azért, mert
a saktereket vizsgálati fogságba helyezte, a buda-
pesti vizsgáló bíró ellen pedig azért, mert Clairt
és Szemneczet szabadlábra helyezte. Hisszük, hogy
mindkét keresetének hely fog adatni.

Ugron Gábort azért, a miért az országház fo-
lyosóján Széll Györgynek úgy neki ment, hogy alig
birt visszafarolni, választói jövőre nem az ország-
gyűlésre, hanem a legközelebb megtartandó ökor
kongresszusra küldik fel.

Olvastad-e már a vádlevelet Verhovay Gyula
ellen?

Igen! Hanem abban nem a vádlott, hanem maga
a vádló van vádolva.

Miért szereti sok magyar hazafi jobban a zsi-
dot, mint a keresztényt?

Azért, mert míg a keresztény nemzete érde-
keben, ha kell, a haza oltárára áldoz, addig a zsidó
a saját érdekeért a hazafiak privát oltárait keresi
fel a pénzével.

Miért fenyegeti Trefort olyan nagyon Zimándyt,
azt a derék, jóra való, katolikus papot? Mért ki-
vájja tőle azt, hogy mondjon le antiszemita érzel-
meiről? S hogy ne torolja vissza a zsidó sajtónak
azon ocsmány támadásait, miket a katolikus hit-
elvek és klerus ellen évtizedek óta mintegy terv-
szerűleg üzött? Mit félt olyan nagyon a zsidókon?

Saját miniszteri tárczáját a Tisza kabinetben.

A zsidóketrecz a bécsi madárkiállításon.

— Kiállító a budapesti zsidó központi iroda. —

Nagyérdemű közönség! Tisztelt bécsi publikum! Hogy mily gazdag Magyarország apró jószág tekintetében, azt rég tudja már a szomszéd Ausztria, majd az egész tartományt mi látjuk el évenként backhendlivel, de arról, hogy vannak hazánknak olyan szárnyasai is melyek nem annyira a tenyésztőknek, mint inkább a mi vallásfelekezetünknek, a zsidóságnak válnak kiváló hasznára, arról tudom, hogy nem volt még a nagy német Metropolisznak kellő tudomása. Van szerencsém tehát ketreczünket, melybe a ludat, ez eddigi kedvencz pecsenyénket föl sem vetjük, ezennel kiállítani, s a kiállított szárnyasokat, miután mindannyian unikumok, tisztelettel bemutatni, remélvén, hogy ezek valamelyike fogja az első díjazt kiérdemelni:

I.

Szarkácziusz Pulszkyenzisz. A csörgő szarka! Magyarországon ugyan híjában csörögne a szarka, ha nem bírná el a Bródy. Ez azonban szerencsére annyira el bir mindenféle hazafiatlansági csörögvényeket, hogy a szarka rendetlen ugrálásai sem igen zsenirozzák, lévén a zsnornáljának türelmes olvasó közönsége. Politikai szarka-ugrásai korántsem aprók, hanem akkorák, hogy képes hol az egyik, hol a másik pártkörből is rögtön minden utókövetkezmények nélkül kiugrani. A mely pártnak az udvarán elcsördíti magát, annak a pártnak menthetlenül vendége érkezik: a végfeloszlás szomorú vendége. Ezért sehol se kedvelik, ha csak lehet, kergetik mindenünnet s lehet, hogy e miatti desperációjában száll annyiszor a jordán vizéhez sakterekkel czimborás kodni a keresztény magyar nép megrontására. Szállhatna ugyan a sakterek ellenében a keresztényekhez is, ámde ott meddő volna részére a talaj, nem elégíthetné ki az étvágyát, lévén a szarka rovar-evő szárnyas.

II.

Pulykáczius Ugrónienzisz. A kanpulyka! Egész éven át jámbor és szelid egy teremtes, alig hallani a hangját, bár azt hiszi magáról, hogy a háznál igen fontos szerepet visz. és hogy van tekintélye. Mikor azonban közeleg a választási idő, mindinkább annyira neki vadul a vidéki szöcske keresésnek, hogy még Czeglédre is ellátogat, a hol pedig annyira ingrata perszóna, hogy még a saját tojását is a fejéhez verik. Fő tulajdonsága az, hogy megpittyeg mindent, a mi csak nincs a zsidóság inyére, s ha ezért egy kissé megboszszantják, felfújja magát, taréja kiveresedik, neki rohan Széll Györgynek és azután nagyot trutrutrúzik, de egyuttal rögtön tisztelettel vissza is húzódik, érezvén magában a százféle gyengeséget. Sajnálatos körülmény ránézve az, hogy a zsidóérdekekért kifejtett pulykamérgét önmagának kelletet enyelni, s e gyilkoló méreg a mandátumába kerülhet.

III.

Gémiusz Mocsáryenzisz. A mosó gém. Ne tessék a mosó szóban az *m* betűt tévedésnek venni. A jordán békák királya. Szereti a halast, bár a halas többé nem igen lelkesedik érte, bepiszkolván tiszta magyar vizét jordán békanyállal. A komoly, tudományos szár-

nyasok közé számítja magát, képes órákig elandalogni csendes vizek partján, s ilyenkor andalgása oly nagy, hogy észre sem veszi az idő haladását, a körülötte lefolyt eseményeket, és gyakran megesik rajta, hogy a mult században képzei magát. Szavát éveken át alig hallani, mert tudja önmagáról, hogy az nem igen kellemes. Megszólaltatni csakis a jordán liga képes, a melynek egyik leghivebb szolgálója, s a melytől jövő boldogságát várja. Midőn beszél, a fejét vízbe dugja, hogy ne lásson semmit, még azon törvénykönyvet sem, a melynek az alkotásához önmaga is hozzájárult. Hosszú nyaka szerfölött görbülekeny, mindenféle tudja hajlítani, s így könnyen megérhetjük, hogy a legutóbbi sakterhajlással egyszerre csak bele hajlik a kormány pártba, a melyből eredetileg kirepült.

IV.

Kakasiusz Hoitsyenzisz A megtépett kappany. Addig kukorkolt a csillagokra, meg az ég pirosságára, amig vaktában neki nem ballagott a sakterek gödrének, s abba bele esve, s ugyanott elvesztve politikai kakasságát, mint kóser kappany került ki belőle. Így jelenleg nem önálló többé, mindég mások után indul, s a kukorikolása is hamis, az igazi tyúk nem ad rá többé semmit. Egyetlen tápláléka a zsidó maszlag, s ezért rendszeren azon szemétdombon kapar melynek sakter dédelgetés a neve. Mióta Czeglédén megtépték, jordánszeretetének egész meztelenségében áll előttünk. szárnyai ninesenek, s így ha repülni akar, kénytelen a más tollúira szorulni. Kakas pár-bajoknál ő csupán segédkezni bír, s olyankor feledve saját gyengeségeit, mindig a mások jó hirnevén rá gödik. Csupaszága azt fogja eredményezni, hogy a választások legelső hidege elsőpri a láthatárról oda, a hová többi saktertársai is mindannyian okvetlen eljutnak.

V.

Pellikánusz Eötvösienzisz A telhetetlen gödény! Kielégíthetetlen szárnyas. Étvágya rettentő. A zsidó központi iroda sem birta elegendő jó tartani, pedig sok

ezer forintjába került. Szinte kezdenek már tőle félni. A mult esztendőben a zsidók kedveért egy izben akkorát nyelt, hogy Sólmosi Eszter egész esete a vizsgálattal együtt lement a torkán. Legjobban szereti azonban a tiszta vert aranyat nyelni, mit a torka alatt látható börczskóba rak. Időnként az után onnet táplálja magát. Linné szerint a fiai a saját vérén táplálja, s így bizonyára a legfösvényebb madár, képes levén inkább a véré, mint a pénzét oda adni. Becsületbeli dolgokban igen kényes, elannyira, hogy ha valakinek becsületét megsértette, még ő hordja fent az orrát. Magyarországon egyébként szerencsére az ilyen madár a nagy ritkaságok közé tartozik, s hogy ez egyetlen dtsz példány is mielőbb elpusztuljon, lefogják vele nyeletni legutolsó mandá tumát. Meg marad még ugyan számára a zsidó laska, de hát mit fog az neki érni eme nélkül!? Halála után mint ritkaság, okvetlen ki fog tömetni a mielőbb alapítandó sakter múzeum számára. Igyekeztek, hogy még inkább rászolgáljon erre a nagy szerencsére.

Mit tévesztettek el a tizna-eszlári esetről?

(Eötvös Károly nyomatás alatt levő művéből.)

Először is tévesen volt rendezve az Esztkike esete, mert nem egy, hanem két szüzlányt kellett volna kézrekaparítani, s azután ott hagyni az utcán mind a kettőt azon rémhír elterjesztésével, hogy egymásnak vágják el a nyakát. Még megis énekelték volna őket, s mindenki azt hitte volna, hogy ugyanegy legénybe voltak szerelmesek és ezt egymáson bosszúból követték el.

Másodszor el volt hibázva az usztatott hullá ki választása, mert Sólmosi Eszterhez az egész környekben csakis a Zsófi nénye hasonlított, és így csak is azt lehetett volna Eszti huga személyében sikeresen Dadára usztatni.

Harmadszor el volt hibázva a budapesti központi izraelita iroda által az, hogy minket védőügyvédeket nem még az Esztkike eltünése előtt fogadtak fel, mert akkor a nyomokat előre elvédelmezhetjük volna.

SZERETETT PAPJAINKHOZ.

Ország sakterei
Mint éhes farkasok,
Rohannak mi reánk
Megtönni a hasok.
Mikor hű népetek nagy veszélyben forog,
Ne hagyjátok el a nyáját jó pásztorok!

Akármit mivel is
Az a garázda had,
A hibeiteknek
Mukkanni sem szabad.
Mikor hű népetek nagy veszélyben forog,
Ne hagyjátok el a nyáját jó pásztorok!

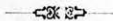
Felülről érkeznek
Az intó levelek,
Hogy csukódjanak le
Az örködő szemek.
Mikor hű népetek nagy veszélyben forog,
Ne hagyjátok el a nyáját jó pásztorok!

Ha ti is elhagytok,
Ki véd akkor minket?
Börtönbe hurcolják
Legjobb emberinket.
Mikor hű népetek nagy veszélyben forog,
Ne hagyjátok el a nyáját jó pásztorok!

Régenten, mikor a
Pogány ellen mentünk,
Lobogótok után
Biztos volt győzelmünk.
Mikor hű népetek nagy veszélyben forog
Ne hagyjátok el a nyáját jó pásztorok!

Ha velünk jönnétek
Most is a csatába,
Nem esnék sakterek
Szörnyű hatalmába!
Mikor hű népetek nagy veszélyben forog,
Ne hagyjátok el a nyáját jó pásztorok!

Ne várjátok be azt
A mig mind elesünk;
Akaratlan ti is
Eleshettek velünk.
Mikor hű népetek nagy veszélyben forog,
Ne hagyjátok el a népet jó pásztorok!

Híres jogtudósaink.

Mocsáry: Én most úgy összevissza vagyok zavarodva ezekkel a büntető törvényszakaszokkal, hogy sehogy sem bírom megkülönböztetni, melyik érvényes és melyik nem? De te Karikám, nagy tudós vagy! Magyarázd meg nekem, hogy mely törvény alapján tartóztatták le és tartották fogva Clairt és Szemneczet?

E ötvös: No, tudod barátom! A jelen esetben nem lehetett épen a magyar büntető törvénykezés szabályait alkalmazni,

Mocsáry: És miért nem? Hát nem azért van törvénykönyvünk, hogy azt alkalmazzák?

E ötvös: Érts meg jól! Clair és Szemnecz cselekvénye annyira kívül áll mindenféle magyar büntető törvénykönyvön, hogy az ellen csakis a talmud-jog szabályait lehetett alkalmazni.

KÓSER-LANT.

EGY PILLANAT.

Le mondtam végkép a csalásról,
A kincs, a pénz most már elég,
Mivel a goj gyanus szemekkel
Néz engemet már réges-rég.

Előtűk színlett hizogéssel
Mehajtom mélyen derekam,
S rüt kapzsi lélkem szenvedélyet
Alczázza bókoló szavam.

Mutatok örök szegénységet,
És unott munkát éj-napon,
Hazug mosolyt a borus arcra,
Midőn könyekre szomjazom.

Gyötrelmes, kínos pillanat,
De nem volt több, egy pillanat...
A melyben én e fogadásra
Határozám el magamat.

De mint az első pillanat jött,
Nem bírtam ellen állni, nem,
Remegve bár, mégis nyultam a
Rebach után önkénytelen.

Maczesz.

Az ötvösmű kiállításon.

Rothschild báró: Nem is képzeltem, hogy Magyarországon még ennyi műkincs léteztek.

Pulszky: Igaz, hogy a tatár meg a török...

Rothschild báró: No, nem épen azért hanem mert úgy tudom, hogy régóta lakják már a fajrokonaim.

PHOLITIK.

Hizok az örömhül
Arra gondolatra,
Hodj khüzeleg már a
Választhások napja.
Thülemthül ez a nap
Khüthünö fog lenni,
Mert a thiszta rebach
En fogtham elthenni.

Van erre a napra
Edj sikerült thervem,
Melyel máskhur is már
Ezerekhet nyertem,
Meg fogok is nyerni,
Míg csak rajt nem kapnak,
S mint a két fenekü
Dobot elnem raknak.

De meg azthán arra
Nekhem is van gondom,
Hodj e thervet soha
Senkhinek se mondom.
Sophán sak Honjodi
Ábrohám borátom
Az az ember khinek
Önzetlen khitárom.

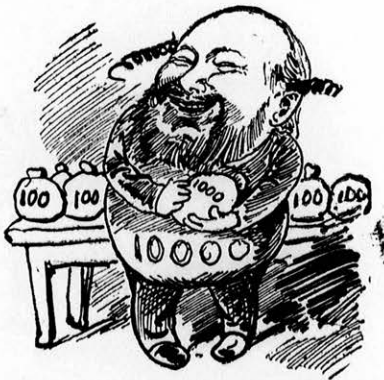
Hát, majd fogok fogni
Edj két inas jerek,
A khiket én edj phár
Garassal megkhenek,
S meghadjom nekik, hodj
A thümeg khüzepett
Dobáljanak néhány
Ablakra khüveket.

A thübbit majd ozthán
A thümeg elvégzi...
Jojj! mily phumpás látváni,
Sok ezt végig nézni...
A dieső sikerthül
Már előre hizom,
Mert az én thervemben
Fülthületlenül hizom.

A legfő nyereség:
Hodj sak magam vadjok
Egész városban, ki
Ablak nemet rakok.
Meg az, hodj harezből
Elhuzódva hátra,
Átkhot szórhatok az
Authiszemithákra

MACSESZ.

Eötvös Károly úr okoskodásai.

Az a ki egy saktert inzultál, az gonosztevő, de
én a ki Magyarország összes igazságszolgáltatását inzultálok, azt a külföld előtt pellengére állítom, gya-

lázó röpiratot intézek ellene, s mindezt pénzért teszem a zsidóság érdekében, én igen tisztességes ember vagyok.

Clair párbajra szállított, de én semmi körülmények közt sem verekszem vele, nem azért mintha gyáva volnék, de mert mire Clair betalálja bizonyítani becsületbiróság útján azt, hogy ő párbaj képes, én akkorra kifogom mutatni önmagamról a párbaj képtelenséget s így megint csak nem lesz érdemes egymással verekednünk.

A zsidóiskolából.

Tanító: Mond meg te Sámi jerek, hogy mi az, a mi bárhová megyünk is, mindenütt velünk van?

Tanítvány: A pholoska.

Egy zsidó, Istóczyhoz.

Arra a bős Istóczyra
Csak azért haragszom,
Mint más képviselő ember
Nem kap ugy a hasznort;
Hanem mindig thántoritlan
Elve mellett harezol,
Es hennünkhet khiméletlen
Khánaánba hajszol.

Már próbáltuk, kheringettük,
De veszélyes fajtha,
Mert se szép szó, se ígérét,
Semmi se fog rajta.
Phedig mit mi adnánk neki
Százrezreket érne,
S nem is khüllene más semmi,
Csak hallgatna érthe.

MACSESZ.

Jajtelesz és Pinkelesz.

Jajtelesz: The Pinkelesz! Thodod e, hogy Eötvös Károly orat az Erzsébet városban fogjok khépviseelőnek megválasztani?

Pinkelesz: Nű! Thalán jüvöre el fog ott thőnni valaki?

Zsidó vers követválasztásra.

Lengnek már a trikolórok,
Phulgárjogot jakhorolok;
Khardoskhodom elvem mellett,
S megtheszek mi thőlem telhet.

Azt mondják a thüvrény szavak
Hodj pressiózni nem szabad,
Nű, hát jól van, azt se bánok,
Khi veszek azért a vámot.

A pharasztnak sak azt mondok,
Szavaz velünk, mert felmondok,
Hodjha nem jösz, lásd the magad,
Meggürnyedsz a khezem alatt.

Brézil.

Antisemita sakktalány.

U. J.-től.

		zott.	xe-				
e-	ir-	Any-	to-				
mat,	tar-	Ő	quál-				
mer	tat.	gal-	ja				
	nem	gény					
is-	sőt	da!	gyobb	in-	*Sze-		
szít-	dó	Meg-	még	va-	na-		
lány,	gaz-	son	No	nyo-	dul		
zsi-	ta-	hoz-	ge,	még	gyok		
	rult	zes	mor-	rajt'			
na-	Mó-	a	sen-	zá	az	ba!	ár-
Am	mo-	koz-	tam	A	rult	a-	Is-
szá-	zék	szí-	ja,	ár-	e-	nek	is
va;	Nyo-	va;	raj-	van	lát-	nyo-	így
						ki	ten

Megfejtési határidő április 26.

Mult számunkban közölt talány megfejtése:

Köbi nagyon szereti, és kiesodát? Egy felszemű Sárát.
Sárának nagyon egy, Köbinak egy szemé sincs.

Baróti Szabó Dávid.

Antisemita nóta. Jó biz, az de a vége, annyira erős, hogy közölhetlen. A közölhető stórfai közül egyet ide iktatunk:

A lobogó fel, magasra,
Keresztény kéz lobogtassa!
Nem kell nekünk sakter, zsidó,
Magyar pénzen zsirosodó. Eljén Istóczy!

A lap iránt tett kérdéseit illetőleg levelét áttettük a kiadóhivatalhoz. **Velezke.** Hát már a derék magyar hölgyek is érdeklik magukat lapunk iránt, s velünk együtt készek az igaz elvekért síkra szállni? No akkor jaj nektek sakterek! A beküldött dolgozat kezdetnek nem rossz, de ezalé még ne tegyük oda a Velezke nevét. A hol ez megtudott teremni, onné bizonyára jobbak is kifognak kerülni. Küldeményeivel bármikor szivesen foglalkozunk. **Népszerű zsidó filozófia.** Nem rossz lehet, hogy idővel felfogjuk használni egy kis módosítással. **Kolozsvár.** Köszönjük a dicséretet, s azzal az úrral bánjanak el ugy, hogy cseréljék ki. **Debreozen. L. K.** A beküldött dolgozatok írónak nevét még eldgtétel kérdés esetében sem szoktuk elárulni, a Zöld Ördög elég jól forgatja a kardot. **Volt bőr a czipferplattján?** A vers eléggé sikerült, de a jászárokszallási kapitány úr nem érdemli meg, hogy vele tovább foglalkozunk. Megkapta-e már a lapot az olvasókör? A zsidó állattanilag értelmezve. Bizony mokányul mozdlatja őket, de mi nem közölhetjük. **Pegazus. Ütgelnek.** Nem ütök meg a mértéket; de azért nem kell elcsigodni, jüvöre talán jobban fognak majd sikerülni. A bélyeg kérdést illetőleg egy itteni postatiszt azt állítja, hogy a büntetés kirovása helyes volt ugyan, de nem kegyeden kellett volna megvenni, miután azonban már ki van fizetve, az ugy aligha lesz bolygatva.

Előfizetőinkhez.

Azon tisztelt előfizetőinket, kik lapunkra mult év november 1-jétől fizettek elő, s kiknek félévi előfizetésük a jelen szám vételével járt le, kérjük sziveskedjenek előfizetéseiket 4 fl 25 krajczár beküldésével megújítani, mely esetben lapunkat az év végeig fogják kapni.

A kiadóhivatal.

BARTALITS IMRE kiadóhivatalában, Budapest, VIII. Eszterházy-utca 12. sz. megrendelhető:

A MEGRÖGZÖTT MAIMONIDES DELIRIUMA
HITELES ZSIDÓ-KÁTÉ,

vagyis:

A TALMUDZSIDÓ HITÁGARTAI. IMÁI ÉS VALLÁSOS SZERTARTÁSAI.

IRTA: ZIMÁNDY IGNÁCZ.

Ára 2 forint.